

عنوان مقاله:

تزئینات معماری آرامگاه شیخ صفی الدین اردبیلی با تاکید بر آرایه های تنگ بری چینی خانه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، دوره 8، شماره 14 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

نیما ولی بیگ - دانشجوی دکترای مرمت بناهای تاریخی دانشگاه هنر اصفهان

رها سعادت

خلاصه مقاله:

آرایه های گچی از آذین های هنر معماری هستند که از دیرزمان هم پای ساخت بنا به کار می رفته اند. تزئین تنگ بری نیز گونه ای از آذین های گچی است که در دوران صفویه رواج و تکامل یافت. این آذین افزون بر جنبه زیباشناسانه، کارکردهای دیگری نیز داشته که این نشان از تدبیر هنرمند ایرانی دارد که در کنار زیبایی به اهمیت کاربری نیز می اندیشیده است. این پژوهش، تنگ بری های چینی خانه آرامگاه شیخ صفی الدین اردبیل را با توجه به تکنیک های اجرایی و فرم های به کاررفته، مورد مطالعه قرار داده، خصوصیات و ویژگی های آن را بررسی می کند. با توجه به مطالعات صورت گرفته، استفاده از چوب به جای گچ در تقسیم بندی های داخلی، به کار بردن فراوان نقش های محرابی، عمق بسیار زیاد تنگ بری ها رابطه مستقیم با جنبه کاربردی آنها در چینی خانه دارند به کارگیری آرایه های گچی دیگر در کنار تنگ بری ها و همچنین افزودن کتیبه به نگاره ها از مهمترین ویژگی های چینی خانه آرامگاه شیخ صفی الدین اردبیلی می باشد. همچنین فرم های تنگ بری بررسی شده، شامل فرم های محرابی (پهن و کوتاه) نقوش تلفیقی و نقوش ظرفی هستند. نتایج این تحقیق بر پایه آمیزه ای از مطالعات کتابخانه ای، میدانی و مصاحبه با استاد کاران گچ کار به دست آمده است.

کلمات کلیدی:

تزئینات گچی، تنگ بری، چینی خانه، آرامگاه شیخ صفی الدین اردبیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1004722>

